

Lillelund: Jeg vil gøre en Bemærkning til den ærede Ordfører, der erklærede overfor mig, at jeg kunde være ganske rolig, thi den Grænse af $\frac{1}{2}$ ha, som er nævnt i Lovforslaget, vilde ikke faa nogen som helst reel Betydning, da Ministeren i alle Tilfælde kan og sikkert ogsaa vil give Dispensation. Den højtærede Minister erklærede sig enig i denne Opfattelse, og jeg tror, den er rigtig; Bestemmelsen vil ikke faa nogen Betydning udover det ene: at sinke Sagerne Gang. Naar den ærede Ordfører erklærede, og den højtærede Minister gav sin Tilslutning til, at Bestemmelsen ikke faar nogen som helst reel Betydning, vil det med andre Ord sige, at det i Virkeligheden kun er en Bestemmelse paa Papiret, som er sat ind til ingen Verdens Nytte. Det forekommer mig derfor, at en saadan Udtalelse maa faa Udvalget til endnu en Gang at overveje, om det ikke vil være rimeligt at hæve Grænsen, saa vi slipper for slet saa mange Dispensationer, som vi ellers ifølge det foreliggende Lovforslag vil faa.

Den højtærede Ministers sidste Udtalelse til mig om Lønningerne ved Matrikelvæsenet synes at tyde paa, at Ministeren er enig med mig i, at der desværre endnu bestaar Forhold, som er i høj Grad utilfredsstillende, idet den Bunke, som ligger i Matrikelkontoret, er uundvending stor og maa bringes ned. Den Udtalelse af Ministeren, som jeg citerede, og den, Ministeren fremkom med ved Fremsættelsen af Lovforslaget om Lønninger ved Matrikelvæsenet, gik jo ud paa det samme som den Motivering, hvormed Lovforslaget gik gennem Rigsdagen: at man derved skabte taalelige Forhold i Kontoret, skabte saadanne Forhold, at Sagerne — som den højtærede Minister udtrykte det — kunde blive gjort færdige paa forsvarlig Maade og saa hurtigt, som man med Rimelighed kunde kræve. Jeg beklager kun, at Loven ikke har virket, som man havde tænkt, og jeg beklager, at man endnu har liggende denne Bunke, som det forekommer mig, at den højtærede Landbrugsminister maa være interesseret i at sørge for bliver formindsket saa hurtigt som muligt til Gavn for alle dem, som skal have deres Sager ekspederet.

Klaus Berntsen: Det glæder mig, at den højtærede Landbrugsminister klart og tydeligt tilkendegav, at Loven vil være at forstaa saaledes, at det klart maa fremgaa af vedkommende Kommunalbestyrelses Indstilling, at en Anbefaling af et Andra-

gende om Dispensation fra de omhandlede Regler er vedtaget af vedkommende Sogneraad eller Byraad for — sagde den højtærede Minister — det har ikke altid, naar en saadan Anbefaling forelaa, været klart om det kun var en Anbefaling af den vedkommende Kommunalbestyrelsesformand, som underskrev paa Kommunalbestyrelsens Vegne, eller det var selve det kommunale Raad, som havde givet sit Samtykke. Jeg vil da henstille, at der til tredie Behandling i Paragraffen indføres en dertil sigtende Bestemmelse, eller at den højtærede Minister, naar Loven publiceres for vedkommende Kommunalraad, paalægger disse, at en Ansøgning om Dispensation fra Lovens Regler skal være ledsaget af en bekræftet Udskrift af vedkommende kommunale Raads Forhandlingsprotokol; saa kan der aldrig være nogen Tvivl.

Det glæder mig ogsaa, at den højtærede Minister har kunnet tage saa overlegent paa det foreliggende Tilfælde: at det af ham fremsatte Lovforslag vender tilbage fra Udvalget til anden Behandling og gaar til tredie Behandling i en helt forandret Skikkelse. Den højtærede Minister trøstede mig med, at det var egentlig ham, der havde foranlediget denne Indstilling fra Udvalget, det er altsaa hans Aand, som har svævet over Vandene. Det kunde jeg ikke se — Aander er jo usynlige —, da der ikke foreligger nogen Tilkendegivelse hverken i Betænkningen eller i den ærede Ordførers Udtalelser af, at det egentlig er Ministeren, som har taget Initiativet til at omkalfatre hele Lovforslaget, som Tilfældet har været, og jeg synes, det da havde været naturligt, at den højtærede Minister, før han fremsatte Lovforslaget, havde haft en Fornemmelse af, at det var for smaat bevendt med et saadant lille Lovforslag som det af ham fremsatte. Jeg skal imidlertid ikke opholde mig videre ved denne Sag; naar Ministeren og Udvalget er enige, kan vi jo alle være tilfredse med det Resultat, som er opnaaet.

Ordføreren (Henningsen): Til det ærede Medlem fra Aars (Lillelund) skal jeg blot sige, at jeg tror ikke, at Udvalget ved en fornyet Overvejelse af Spørgsmaalet om, hvorvidt $\frac{1}{2}$ ha er rigelig til Byggegrund eller ej, vil komme til det Resultat, at man i Almindelighed maa udskille op til 1 ha til Byggegrund. Jeg tror, en halv Hektar eller ca. 7 Skpr. Land normalt vil kunne anses for en tilstrækkelig stor